

F. t. l. vedr. udlændingeloven

Politiet er i dag instrueret om at kontakte Udenrigsministeriet, hvis en person, der er opført på en af sanktionslisterne, søger at indrejse over en ydre grænse i Danmark. Sker dette, er det hensigten, at Udenrigsministeriet herefter skal undersøge, om der ifølge den relevante resolution fra FN's Sikkerhedsråd eller den relevante fælles holdning fra EU gælder undtagelser til rejserestriktionen, og i bekræftende fald om undtagelsen kan finde anvendelse i den konkrete sag, således at den pågældende person efter omstændighederne kan tillades indrejse. I bekræftende fald vil Udenrigsministeriet skulle kontakte Udlændingesservice, som vil træffe den konkrete afgørelse herom.

Hvis en statsforvaltning i forbindelse med behandling af en sag om opholdskort eller registreringsbevis efter EU-reglerne bliver opmærksom på, at den pågældende person er opført på en sanktionsliste med rejserestriktioner, vil statsforvaltningen skulle sende sagen til Udlændingesservice. Udlændingesservice vil herefter tage stilling til – efter forudgående henvendelse til Udenrigsministeriet – om opholdskort eller registreringsbevis rent undtagelsesvis alligevel kan udstedes på baggrund af undtagelser til rejserestriktionerne eller på baggrund af andre helt særlige hensyn, jf. nedenfor. EU-opholdsbekendtgørelsen vil blive ændret i overensstemmelse hermed.

Personer, som er opført på sanktionslisterne, vil dog på grund af deres nationalitet som oftest være visumpligtige, hvorfor det vil være repræsentationerne eller Udlændingesservice, der eventuelt i praksis vil skulle tages stilling til en ansøgning om visum, herunder om der eventuelt rent undtagelsesvis kan tillades indrejse på baggrund af undtagelser til rejserestriktionerne eller på baggrund af andre helt særlige hensyn, jf. nedenfor.

Som nævnt i afsnit 3.2.2.3. skal en medlemsstat, som ønsker at indrømme undtagelser til en udlænding, der er omfattet af en sanktionsliste med rejserestriktioner, give Rådet skriftlig besked herom. Undtagelsen anses for indrømmet, medmindre et eller flere rådsmedlemmer skriftligt gør indsigelse inden for 48 timer fra modtagelsen af meddelelsen. Hvis et eller flere rådsmedlemmer gør indsigelse, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at indrømme den foreslåede undtagelse.

En række af de personer, som er opført på sanktionslisterne, vil endvidere være efterlyst i en strafferetlig sammenhæng. Internationale efterlysninger kan modtages via Schengeninformationssystemet (SIS), men også ad andre kanaler, særligt Interpol. Politiet vil ved antræffelse i disse tilfælde typisk anholde den

pågældende og herefter foretage den sagsbehandling, der er nødvendig og relevant i den konkrete sag.

3.3.2.1. Refoulementsforbuddet

Det fremgår af artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) samt af FN's Torturkonvention og Konventionen om borgerlige og politiske rettigheder, at ingen person må underkastes tortur og ej heller nedværdigende behandling eller straf. Artikel 3's beskyttelse er absolut, og den indebærer ifølge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD), at en udlænding ikke kan udsendes til et land, hvor der er vægtige grunde til at antage, at vedkommende er i en reel risiko for at blive udsat for tortur eller lignende behandling i strid med artikel 3.

Af EMRK's 6. og 13. tillægsprotokol fremgår det, at dødsstraffen skal afskaffes, ligesom ingen må idømmes denne straf eller henrettes. Efter EMD's praksis er konventionsstaterne forpligtede til at afstå fra at udsende en udlænding til et land, hvor der er vægtige grunde til at antage, at vedkommende er i en reel risiko for at blive idømt dødsstraf eller henrettet.

På den baggrund er det i udlændingelovens § 31, stk. 1, fastsat, at en udlænding aldrig kan udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Bestemmelsen er gældende for enhver udlænding.

Efter forarbejderne til § 31, stk. 1, (Lovforslag nr. L 32 af 13. december 2001 om ændring af udlændingeloven) tilsigtes der en situation, hvor dansk rets regler om udsendelse af udlændinge og udsendelsespraksis respekterer Danmarks forpligtelser efter EMRK, således som denne fortolkes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD).

Efter udlændingelovens § 31, stk. 2, 1. pkt., må en udlænding, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, endvidere i almindelighed ikke udsendes til et land, i forhold til hvilket den pågældende må anses som konventionsflygtning, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. § 31, stk. 2, 2. pkt.

3.3.2.2. Udlændingelovens § 26

I forbindelse med en afgørelse om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse skal det vurderes, om der er forhold, der taler herimod, jf.